

Arsen Dedic

Pored Mene

U postelji jos pored mene bdije
pokriven mrakom kao brod u luci
tvoj zivot u kom uplaseno bije
i moje srce, kao sat na ruci

Sa prijestolja se na nas Sljeme rusi
i stize sve do groblja iznad grada
a kisa kupa bol u mojoj dusi
i skuplja se kraj posljednjih arkada

Ti ne znas kamo, gubeci se, ide
taj put na kome nema putokaza
i tvoje oci zamagljene vide
u kapi kise krhotinu mraza
krhotinu mraza

Jos kao pseto uza me je nada
s njom i ja vicem da cemo se sresti
no Sava gasi svjetla moga grada
i ostavlja me samoga na cesti

Ja nista ne znam o svome zivotu
ni tko me vodi, ni sto da se radi
i pamtim samo neku anegdotu
o ljubavi i nevolji i nadi

Moj um od snova, slova i papira,
jos cuva tvoje slogove i rime
a ti, kad cujes zvuke glasovira
hoces li znati, hoces li znati kako mi je ime